

Dosarul nr. 3ra-158/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. N. Pasecinic)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea cererii de recurs depusă de către Victoria Groza, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Groza împotriva Agenției Servicii Publice și lui Serghei Railean, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la contestarea actului administrativ, restabilire la lucru și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Victoria Groza, a fost admis apelul declarat de către Agenția Servicii Publice, a fost casată hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă decizie cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La data de 27 decembrie 2017 Victoria Groza a depus la Judecătoria Soroca, sediul central cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Servicii Publice și lui Serghei Railean, intervenient accesoriu Inspectoratul de Stat al Muncii cu privire la contestarea actului administrativ, restabilire la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat că, a activat în cadrul Oficiului stării civile Soroca din anul 2004, în diferite funcții, ultima funcție deținută fiind funcția de specialist superior.

A menționat că, la data de 10 august 2017, împreună cu alți angajați ai OSC Soroca, a semnat ordinul Serviciului Stare Civilă nr. 218p din 24 iulie 2017 cu privire la preavizarea personalului despre reorganizarea prin fuziune (absorbție) a Serviciului Stare Civilă și lichidarea funcției publice.

A susținut că, ulterior, la data de 19 octombrie 2017 a semnat ordinul Agenției Servicii Publice nr. 298p din 29 septembrie 2017 cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

A afirmat că, la data de 19 decembrie 2017 i-a fost adus la cunoștință, sub semnătură, extrasul din ordinul directorului Agenției Servicii Publice nr. 617p din

13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații, conform căruia a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.

A considerat că, ordinul enunțat este ilegal și neîntemeiat, fiind emis contrar prevederilor legale și cu încălcarea procedurii stabilite.

A solicitat recunoașterea ordinului pârâtului nr. 617p din 13 decembrie 2017 ca fiind ilegal, anularea ordinului pârâtului nr. 617p din 13 decembrie 2017, obligarea pârâtului de a revizui numirea în funcții conform noii organigrame și de a emite ordinul de angajare a sa în cadrul SSC Soroca, în funcția de specialist superior (conform noii organigrame) și încasarea în mod solidar de la pârâți a sumei de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Victoria Groza a depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând că, în luna decembrie 2017 a constatat că, la momentul concedierii, i-a fost achitată compensația pentru concediul nefolosit numai pentru 08 zile în loc de 16 zile, care i se cuveneau și carnetul de muncă i-a fost reținut ilegal de către angajator timp de 9 zile. În acest sens, a expediat la Agenția Servicii Publice o cerere, prin care a solicitat recalcularea și achitarea compensației pentru concediul nefolosit pentru 8 zile și salariul mediu pentru 9 zile, în legătură cu reținerea ilegală a carnetului de muncă, la care angajatorul a recunoscut că, nu i-a achitat compensația pentru 8 zile de concediu și prin ordinul nr. 126p din 26.01.2018 a dispus achitarea acestei compensații, iar salariul mediu pentru 9 zile pentru reținerea carnetului de muncă a refuzat să-i achite, fapt despre care a informat prin scrisoarea nr. 01/G-26/18 din 29 ianuarie 2018.

A susținut că, la data de 09 februarie 2018 a expediat la Agenția Servicii Publice o cerere, prin care a informat că, pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017, a activat în cadrul Agenției Servicii Publice, oficiul Soroca, în afara statelor și îndeplinind volumul de lucru egal cu cel pe care l-a îndeplinit un specialist superior al acestei instituții, a fost remunerată cu salariul pe care-l primea pînă la data de 23 august 2017, care este mai mic decît cel primit de un specialist superior, angajat conform noii organigrame.

A solicitat recunoașterea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații ca fiind ilegal, recunoașterea acțiunilor Agenției Servicii Publice privind neachitarea salariului mediu pentru reținerea carnetului său de muncă timp de 9 zile ca fiind ilegale, recunoașterea acțiunilor Agenției Servicii Publice privind achitarea pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 a salariului mai mic decît salariul care a fost achitat pentru această perioadă unui specialist superior al Agenției Servicii Publice, of. Soroca ca fiind ilegale și a refuzului de recalculare și achitare a salariului pentru această perioadă, egal cu cel primit de către un specialist superior și compensațiilor pentru concediul nefolosit ca fiind ilegal, recunoașterea faptului că, la angajarea specialiștilor OSC Soroca, în cadrul Agenției Servicii Publice, administrația instituției (agenției) menționate a admis încălcarea prevederilor legislației în vigoare și a dreptului său preferențial la angajare, în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal, recunoașterea dreptului său preferențial la angajare în cadrul Agenției Servicii Publice, în raport cu Alla Gîncu, anularea

ordinului Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații, în partea ce ține de concedierea sa ca fiind emis cu încălcarea legii și procedurii stabilite, obligarea Agenției Servicii Publice de a-i achita salariul mediu pentru 9 zile, pentru reținerea carnetului de muncă, obligarea Agenției Servicii Publice de a-i recalcula și achita pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 diferența dintre salariul care i-a fost achitat în această perioadă și salariul unui specialist superior, conform noii organigrame, obligarea Agenției Servicii Publice de a efectua recalculul compensației pentru concediul nefolosit pentru 16 zile, luându-se în calcul salariul unui specialist superior conform noii organigrame, pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017, obligarea directorului Agenției Servicii Publice de a revizui numirea (încadrarea) în funcții, conform noii organigrame, a angajaților OSC Soroca și de a emite ordin de angajare a sa în cadrul OSC Soroca în funcția de specialist superior (conform noii organigrame) și încasarea în mod solidar de la Agenția Servicii Publice și Sergiu Railean a sumei de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 01 martie 2018 a Judecătorei Soroca, sediul central prezenta cauză a fost strămutată spre judecare la Judecătoria Chișinău, sediul Centru.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei, Victor Groza a solicitat recunoașterea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații ca fiind ilegal, recunoașterea acțiunilor Agenției Servicii Publice privind neachitarea salariului mediu pentru reținerea carnetului său de muncă timp de 9 zile ca fiind ilegale, recunoașterea acțiunilor Agenției Servicii Publice privind achitarea pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 a salariului mai mic decât salariul care a fost achitat pentru această perioadă unui specialist superior al Agenției Servicii Publice, of. Soroca ca fiind ilegale și a refuzului de recalculare și achitare a salariului pentru această perioadă, egal cu cel primit de către un specialist superior și compensațiilor pentru concediul nefolosit ca fiind ilegal, recunoașterea faptului că, la angajarea specialiștilor OSC Soroca, în cadrul Agenției Servicii Publice, administrația instituției (agenției) menționate a admis încălcarea prevederilor legislației în vigoare și a dreptului său preferențial la angajare, în cazul reducerii numărului sau a statelor de personal, recunoașterea dreptului său preferențial la angajare în cadrul Agenției Servicii Publice, în raport cu Alla Gîncu, anularea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu salariații, în partea ce ține de concedierea sa ca fiind emis cu încălcarea legii și procedurii stabilite, obligarea Agenției Servicii Publice de a-i achita salariul mediu pentru 9 zile, pentru reținerea carnetului de muncă, obligarea Agenției Servicii Publice de a-i recalcula și achita pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017 diferența dintre salariul care i-a fost achitat în această perioadă și salariul unui specialist superior, conform noii organigrame, obligarea Agenției Servicii Publice de a efectua recalculul compensației pentru concediul nefolosit pentru 16 zile, luându-se în calcul salariul unui specialist superior conform noii organigrame, pentru perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017, obligarea directorului Agenției Servicii Publice de a revizui numirea (încadrarea) în funcții,

conform noii organigrame, a angajaților OSC Soroca și de a emite ordin de angajare a sa în cadrul OSC Soroca în funcția de specialist superior (conform noii organigrame), obligarea Agenției Servicii Publice de a-i achita salariul pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru (de la data de 19 decembrie 2017 până la restabilire la lucru) și încasarea în mod solidar de la Agenția Servicii Publice și Sergiu Railean a sumei de 5000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 24 mai 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă în partea ce ține de concedierea Victoriei Groza, a fost restabilită Victoria Groza în funcția de specialist superior în cadrul Oficiului stare civilă Soroca al Agenției Servicii Publice, începând cu data de 19 decembrie 2017 și au fost încasate de la Agenția Servicii Publice în beneficiul Victoriei Groza salariul pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 19 decembrie 2017-24 mai 2018 în sumă de 18702,19 lei, suma de 3619,78 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în sumă de 517,30 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 30 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Victoria Groza, a fost admis apelul declarat de către Agenția Servicii Publice, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Victoria Groza a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 20 martie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Victoria Groza, a fost casată decizia instanței de apel și a fost trimisă cauza spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 02 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău pretenția cu privire la obligarea Agenției Servicii Publice de a încheia cu Victoria Groza contract individual de muncă cu valabilitatea din 23 august 2017, în cadrul OSC Soroca, în funcția de specialist superior a fost declarată inadmisibilă.

Prin decizia din 18 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul depus de către Victoria Groza.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Victoria Groza, a fost admis apelul declarat de către Agenția Servicii Publice, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către Victoria Groza a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel a reținut că, ordinul Agenției Servicii Publice nr. 298p din 29 septembrie 2017 cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate a fost adus la cunoștința Victoriei Groza la data de 19 octombrie 2017 (f. d. 173, 174, vol. I), prin scrisoarea Agenției Servicii Publice nr. 01/2281 din 30 octombrie 2017 a fost prezentată Agenției pentru Ocuparea Forței de Muncă informația privind disponibilizarea Victoriei Groza (f. d. 175-180, vol. I) și doar ulterior, la expirarea termenului de 2 luni, Victoria Groza a fost concediată prin ordinul Agenției Servicii Publice nr. 617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă cu

salariații, începând cu data de 19 decembrie 2017, dată la care ordinul respectiv i-a fost adus la cunoștință contra semnătură (f. d. 97, 101-111, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, la concedierea apelantei au fost respectate prevederile legale, care reglementează procedura de desfacere a contractului individual de muncă în cazul reducerii statelor de personal.

Cu referire la dreptul preferențial al apelantei-reclamantă de a fi lăsată să lucreze, instanța de apel a relevat că, norma art. 83 din Codul muncii condiționează acest drept de discreția angajatorului, care în baza legii are aptitudinea de a aprecia calificarea și performanța salariatului disponibilizat. Or, în cazul în care mai mulți salariați pretind la un post vacant, atunci regula dreptului preferențial nu se va aplica, iar în acest caz numai angajatorul este în drept de a decide care din salariați urmează a fi concediați în legătură cu reducerea numărului de personal din unitate. Instanța de judecată nu este în drept să se expună asupra oportunității actului administrativ contestat, ci prin prisma prerogativelor conferite de lege, poate doar să verifice respectarea procedurii reglementate de lege pentru emiterea actului vizat. În pricină, aprecierea performanțelor și a calificativului apelantei reprezintă prerogativa angajatorului, succedat în drepturi de către Agenția Servicii Publice.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la lucru, instanța de apel a reținut că, aceasta reprezintă o pretenție subsecventă cererii în anulare a ordinului de concediere, astfel încât, având în vedere că, în cadrul judecării cauzei s-a concluzionat legalitatea eliberării din serviciu a apelantei, pretențiile subsecvente își pierd suportul de fapt și de drept. Or, în lipsa unei concedieri ilegale, se atestă și lipsa prejudiciului cauzat.

Instanța de apel a notat că, apelanta nu a prezentat careva probe, care ar demonstra că, a solicitat eliberarea carnetului de muncă și angajatorul i-ar fi refuzat eliberarea acestuia și nici care ar demonstra intenția de a se angaja într-o altă unitate, curmată de lipsa carnetului de muncă. Or, reieșind din circumstanțele speței, apelanta urma să caute un alt post de muncă în perioada preavizării și la data eliberării din serviciu, aceasta urma să ridice și carnetul de muncă. Mai mult decât atât, instanța de apel a constatat că, la data de 19 decembrie 2017 apelanta a solicitat angajatorului remiterea carnetului de muncă prin poștă, acesta fiind remis, conform datelor din registrul corespunzător la data de 22 decembrie 2017 (f. d. 184, 185, vol.I).

Totodată, instanța de apel a notat că, cererea apelantei, prin care a solicitat remiterea carnetului de muncă prin poștă, echivalează cu consimțământul acesteia, prevăzut de pct. 70 din Hotărârea Guvernului RM nr. 1449 din 24 decembrie 2007 privind carnetul de muncă, de a-l primi. Prin urmare, instanța de apel a conchis că, în cauză nu-i poate fi imputată angajatorului reținerea ilegală a carnetului de muncă al apelantei.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea diferenței dintre salariul încasat și salariul ce ar fi fost încasat de aceasta în perioada 23 august 2017-19 decembrie 2017, instanța de apel a relevat că, în temeiul art. 128, 140 alin. (2) și 68 din Codul muncii, salariul reprezintă retribuirea muncii convenită de părți la momentul încheierii contractului individual de muncă, iar orice modificare ulterioară a salariului, de asemenea, urmează a fi introdusă printr-o modificare a condițiilor

contractuale. În cauză, salariul de funcție al apelantei a fost stabilit în baza contractului individual de muncă încheiat cu angajatorul, ulterior modificat ca urmare a schimbării categoriei de salarizare al acesteia în cadrul Serviciului Stare Civilă. Totodată, conform materialele dosarului, salariul apelantei constituia suma de 3619,78 de lei. Astfel, instanța de apel a constatat că, în cauză lipsesc careva temeiuri pentru a dispune încasarea în beneficiul apelantei a salariului în sumă de 5450 de lei lunar, or, aceasta nu a prezentat careva înscrisuri probatorii, care ar demonstra modificarea condițiilor de retribuire a muncii convenite de părți în contractul individual de muncă și suplimentele acestuia.

Cu referire la pretenția cu privire la încasarea sumei recalculată a compensației pentru concediul nefolosit, instanța de apel a menționat că, în cadrul judecării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, angajatorul a achitat apelantei compensația respectiv pentru 16 zile de concediu nefolosit, fapt inclusiv susținut de către apelantă în conținutul cererii de apel. Totodată, analizând suma compensației solicitate, instanța de apel a constatat că, apelanta a efectuat calculele compensației solicitate reieșind dintr-un quantum inexistent al salariului lunar invocat de aceasta, or, în speță, instanța a concluzionat netemeinicia pretenției și argumentelor referitor la quantumul salariului invocat de apelantă-reclamantă în mărime de 50450 de lei, iar materialele cauzei demonstrează că, apelanta a activat în ultima perioadă cu un salariu în mărime de 3619,78 de lei.

În ceea ce privește pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, instanța de apel a constatat că, aceasta reprezintă o pretenție subsecventă cererii în anulare a ordinului de concediere, a cererii în obligare la plata salariului și a altor compensații datorate de angajator și a cererii în constatarea ilegalității acțiunilor angajatorului. În acest context, având în vedere că, în cadrul judecării cauzei nu s-au constatat careva încălcări de lege ale angajatorului, de natură să cauzeze apelantei careva suferințe fizice și psihice, instanța de apel a conchis netemeinicia acestei pretenții.

La data de 15 noiembrie 2019 Victoria Groza a depus recurs nemotivat, iar la data de 03 ianuarie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța de apel a încălcat normele de drept material și a apreciat eronat circumstanțele cauzei.

A menționat că, concluzia instanței de apel precum că, raportul juridic litigios în speță nu cade sub incidența prevederilor Legii nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, acesta urmând a fi judecat de către instanță în baza legislației muncii, este eronată și este în contradicție cu circumstanțele cauzei.

A susținut că, după aprobarea efectivului limită, a fost emis ordinul Serviciului Stare Civilă nr. 218p din 24 iulie 2017 despre preavizare, prin care funcționarii publici, inclusiv și ea, au fost preavizați despre eliberarea din funcțiile deținute, în conformitate cu art. 63 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 158-XVI din 04 iulie

2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A afirmat că, conform Legii menționate, eliberarea sa din funcție urma să fie efectuată prin ordin, după expirarea termenului de 30 de zile de la preavizare, adică la data de 23 august 2017, însă ordin de eliberare din funcție nu a fost emis și înscrieri în carnetul de muncă despre eliberarea sa din funcție nu au fost efectuate.

A relevat că, a fost concediată din funcția publică prin ordinul intimatului nr.617p din 13 decembrie 2017 cu privire la încetarea contractului individual de muncă, după aproape 5 luni de la data preavizării prin ordinul nr. 218p din 24 iulie 2017. Astfel, angajatorul a încălcat procedura de concediere a sa din funcția publică deținută, prevăzută de Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

A notat că, după reorganizare, statele de funcții ale Oficiului stării civile Soroca nu au fost reduse și au rămas acele, care au fost aprobate prin ordinul Agenției Servicii Publice nr. 27 din 23 august 2017 cu privire la aprobarea statelor de personal ale Agenției Servicii Publice. Astfel, sunt eronate concluziile instanței de apel cu privire la legalitatea ordinului Agenției Servicii Publice nr. 298p din 29 septembrie 2017 cu privire la preavizarea salariaților despre concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate, deoarece, de fapt, reducerea statelor de personal nu a avut loc, contract de muncă între intimat și ea, începând cu data de 23 august 2017, nu a fost încheiat, iar contractul de muncă între Serviciul Stare Civilă și ea și-a pierdut valabilitatea la data de 23 august 2017, data începerii activității Agenției Servicii Publice și preavizarea repetată despre concediere contravine legii.

A invocat că, instanța de apel, rejudecând cauza, nu a ținut cont de cele indicate în decizia instanței de recurs din 20 martie 2019 și, anume, nu a verificat dacă avea dreptul preferențial de a fi lăsată la lucru în raport cu Alla Gîncu și dacă înainte de a fi concediată, i-a fost propus alt loc de muncă.

A declarat că, prin adoptarea unei decizii vădit ilegale i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil garantat de către Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin referința depusă la data de 04 februarie 2020 Agenția Servicii Publice a solicitat declararea recursului inadmisibil sau respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până

la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Din materialele dosarului rezultă că, decizia instanței de apel a fost emisă la data de 05 noiembrie 2019, iar la data 09 decembrie 2019 a fost expediată la adresa electronică a recurente (f. d. 52, vol. IV), respectiv, recursul motivat depus de către Victoria Groza la data de 03 ianuarie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul depus de către Victoria Groza nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul depus de către Victoria Groza, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de către Victoria Groza ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ și art. 270 din Codul de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de către Victoria Groza se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic